

ANKARA'YA SONBAHAR ERKEN GELDİ...

(Bir Gönül Mimarının Ardından)

"İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn"

Sonbahar, daha yapraklar sararıp dökülmeden sokaklara, koca bir çınarın gidişi ile haber verdi gelişini... Ara ara güneş açsada Ankara'da, biz soranlara sonbahar erken geldi diyoruz. Çünkü üşüyoruz, çünkü hüzünlüüz...

Muhterem Hacı Gedikli ağabeyimizi, babamızı, büyüğümüzü kaybetmenin ince sızısı var yüreğimizde... 15 Eylül 2014 Pazartesi günü sabah saatlerinde Hakk'a yürüdü, Muhterem Hacı Gedikli Ağabeyimiz. O'nun için Mevlana gibi şeb-i aruz olan bu günü, sevenleri için adeta bir hüzün günü mahiyetine büründü. Teslimiyetle beraber hüzün de bizim için... Zira hüzün, Allah Rasûlü'nün (s.a.v .) kalbî sünneti.

Latif cenazesi, 16 Eylül 2014 Salı günü Demetevler'de bulunan Sami Efendi Külliyesi'nde öğlen namazını müteakip Hz. Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) mübarek soyundan olan Seyit Abdülhâkim Arvasi'nin (k.s.) istirahatgâhı, mübarek kabrinin bulunduğu Bağlum'da toprağa verildi. O gün Sami Efendi Külliyesi yine O'nun için dolup taşmış, adeta bir bayram yerini andırıyordu. Gidenler çok defa müşahede etmişlerdir ki, külliyenin bulunduğu bölgede farklı bir çekim gücü vardır. Manevi atmosfer sizi anında sarıp farklı bir iklime götürmektedir. Hele bir de sıhhatinde Muhterem Hacı Gedikli Hocamızı ziyaret edebildiyse, bahtiyarlığınızı tarife gerek görmüyorum.

Genel olarak sert mizaçlı bir yapısı olduğu söylenir. Fakir, sert mizaçlı olduğunu bir türlü kabullenemedim. Gözleri ile gülümsemesine şahit olup da, sert mizaçlı olduğunu söylemek ne kadar doğrudur bilemiyorum. Fakir ile aynı düşünceye sahip olanların sayısının da bir hayli fazla olduğu noktasında şüphe taşımamaktayım. Yalnızca, yüklendiği ağır manevi sorumluluğun verdiği ciddiyet yüz hatlarına yansıyor sanki. Ancak celali yüz ifadesinin altında cemali bir ruh taşıdığı da anlaşılacak kadar zor değildi zannımca. Kendileri ile sohbet etmek ayrı bir haz veriyordu insana. Bazen Zât-ı Âlileri konuşurken, içinizden engel

olamadığınız bir ses; **"bunca farklı konu hakkında nasıl bilgi sahibi olabilir, güncel konulara bu kadar nasıl hakim olabilir?"** diye beyninizi kemiriyor.

Ancak bir süre sonra alışılıyorsunuz bu duyguya, zira aklınızdan geçirdiğinizi bazen doğrudan yüzünüze söyleyiverir, bazen de ima ederdi Hacı Gedikli Babamız...

Hiçbir gerekçeniz olmadan kapısını çaldığınızda, uygun iseler öylece girip oturuverirdiniz huzur sofrasına. Hacetinizi anlatmanıza da gerek olmazdı çoğu zaman. Çünkü kendileri bir iki dakika içerisinde sizin bir şey söylemenize gerek kalmadan, oraya o an gitmenize sebep olan konuya ilişkin öyle güzel açıklamalar yapardı ki, boş olarak girdiğiniz kapıdan ağzına kadar dolu olarak çıkıverirdiniz.

Eminim kendileri ile birçok farklı ve güzel anısı olan, belki imkan olmadığı için belki de özel kalmasını istediği için anlatmayan yüzlerce insan var. Fakir dahi şöyle bir iki dakika düşününce, yaşadığım ya da dinlediğim onlarca anı, şu an taptaze zihnimde. Ancak gönlün söylemek istediği çok şey olmasına rağmen, söyleyebildiği az. Anlatmak isteyip de anlatamadığımız: Hacı Gedikli Efendimiz...

O'nun anlatacak o kadar çok güzelliği var ki... Hangisini anlatsak diğeri eksik kalır. İlerlemiş yaşına rağmen vaktinin çoğunu bizlere ayıran mahzun, tevazu abidesi, hiçlik makamında bir gönül eri...

Peygamber aşığı bir hizmet ehli...

Hz. Kur`ân'a hadim bir dua hatibi...

Mürşid-i Kâmil Merhum Mahmut Sami Ramazanoğlu Üstadının adını dua ile yükselen Cami ve külliyeye veren vefakâr dost...

Merhum Musa Topbaş Üstadımızın hususi muhabbetine mazhar olmuş mümtaz talebesi...

Osman Nuri Topbaş Üstadımıza yürekten bağlı, bir Sami Efendi (k.s.) hatırası...

Maneviyatın fezasına yükselen Hz. Ömer heybetli sima...

Heybetli simasının ardında gülistan saklayan tebessüm bahçesi...

Tesettürü her an vurgulayan bir şeriat kalesi...

Her abdest sonrası iki rekât namaz kılan takva hazinesi...

Kimsenin makamına bakmadan yek tavır sergileyen vakur hal...

Yaşlı haline rağmen ezanı ayakta dinleyen ve **"Ezan Müslüman'ın İstiklâl Marşıdır, ayakta saygıyla dinlenmeli!"** diyen ince ruh...

Kitap ve dergileri satır satır okuyan ve okutan, ebedi gençlik suyunu bulmuş bir okuma tutkunu...

Hiçbirimizin takip etmediği kadar gündemi takip eden, islam ve memleket şuuru adına bize yeni ufuklar, yeni hedefler işaret eden, tavsiyeleri ile içtimai hayata dair de yol haritamızı belirleyen bir kaptan...

Vakti nakit bilen ve anın kıymetinin idrakinde bir intizam zirvesi...

Hanımlara en hayırlı okulu **"Hayırlı Koca Fakültesi"** olarak tabir eden ahlak doruğu...

Çocukların yollarda **"Şekerci Dede"** diye bekleşip durdukları, etrafını sarıp cennet neşesi saçtıkları, masasında çikolata ve şekeri eksik olmayan, hepimizin Pamuk Dedesi...

Her Ramazan Mekke ve Medine ile buluşan kutlu yolcu...

Her pazar Ankara'nın Manevi Sahibi Hacı Bayram-ı Veli Hazretleri Camii`nde sabah namazı sonrası, sohbet ile çorbayı buluşturan Muhterem Hacı Babamız...

İşte bu sebepler ve Allah Rasulü Efendimizin (SAV), **"En hayırlı dost kimdir?"** diye sorulan soruya verdiği;

"Gördüğünüzde size Allah'ı (C.C.) hatırlatan, konuşması ilminizi artıran, ameli de size ahireti hatırlatandır."

cevabı gereği

kendisini çok sevdik ve bir anda bağlandık. Zira ben, biz, onlar, Zat-ı Alilerini görünce, insanı hafif hafif okşarcasına yapmış olduğu sohbetini dinledikçe; O'ndaki ibadet aşk ve şevkini gördükçe, kendimize çeki düzen verme gayreti içerisine giriyor, hakiki hayat gayemizi hatırlıyoruz.

Hepimiz zat-ı alilerinin nazarında özel olduğumuzu hisseder, bu tarifi imkansız duygu ile her defasında yanından ayrılırdık. İşte Allah dostlarının en büyük özelliklerinden biri... Rabbim böyle güzel insanların sayısını arttırsın, onların kalplerinde bizlere de yer versin. Biliyor ve inanıyoruz ki, kendileri sevgiliye kavuşma arzusu ile yanmaktaydı ve dâr-ı bekaya irtihali, aşk içinde nihayete erdirdiler. Ancak bizlerin kendilerinin rahle-i tedrisinde kat etmemiz gereken daha çok uzun yolumuz vardı.

Biz ne Muhterem Hacı Gedikli Hocamızı anlatabiliriz, ne de kendilerine olan sevgimizi... Ancak amacımız, haddimiz olmasa da, kısacık da olsa, bir iki cümle ile de olsa, Muhterem bir Büyüğümüzün, Ankara'nın gönül mimarlarından olan Hacı Gedikli Ağabeyimizin ardından, dilimiz döndüğünce içimizdeki deruni sızıyı paylaşabilmektir. Ancak biliyorum ki bu yazı da, sessiz hicranlarımız da hüznümüzü anlatmamıza yetemeyecek. Biz bu vesile ile Zât-ı Âlilerine, Rabbimizden rahmet, sevenlerine sabr-ı cemil diliyoruz. Hepimizin başı sağolsun.

Mübarek ruhları için üç İhlas-ı Şerif bir Fatiha...

Emre TOPOĞLU

